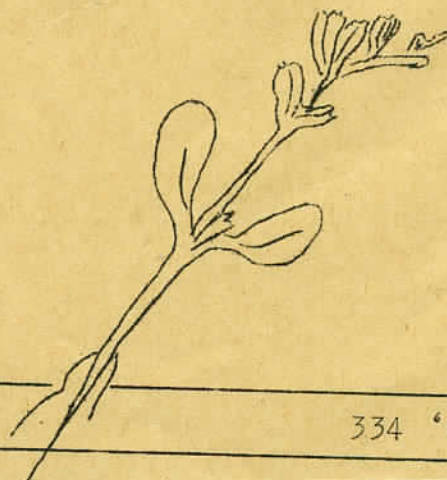
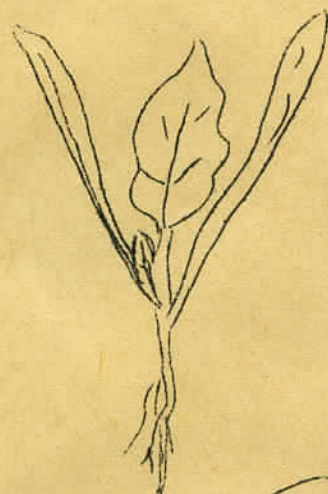

דברי

הכפר

כסלו

גשמי היורה יורדים בהפסקות
ובין מטר למטר מחממת השמש
את האדמה. הזרעים של צמחי
הבר, שלא שמנו לב אליהם בתקופת
הירובש, סופגים מים ותופחים,
טולחים שורטון ופסיגים, ומכסים
את האדמה בשטיח ירק עדין.

מ ה נ ש מ ע ? ! ? =====

י מ י ה ו ל ד ת

יורם בן-היים	-	1/12
דבורה מעין	-	4/12
אברי גליק	-	
מרים כהן	-	5/12

י מ י נ ש ו א י נ

פיליס ורב קולט	-	1/12
----------------	---	------

הסברים, מספרים לבן, בותבים שם
הזכו לכל שבה - שבת הורדים, שבת -
הנולדים, ומדומה. אבחנו בתחיל במבצע
זמנה. בקרא לכל גליון של העלון בשם,
"אבי מציעה לקרוא לגליון זה "גליון
הכלבים". מכתבו של ג' ורג' י הביא לבן
חשבוניות רבות, המתפרסמות השבוע. טוב
להודות שלא מעסיקות את חברתנו בעיות
בערות יותר - או יתכן שמדובר בעיות
ומתיחות "הולכים לכלבים" (תרגום -
מאכלית).

* ביחס ב' ישנו כ-20 חברים על כוס
זה במועדון בשעה לא מקובלת - 15.30
בצהריים. היה זה סופו של מבצע ארוך
למשלחת מיהדות אנגליה, שהיתה אמורה
לרביע, אחרי סיור ברמה, בשעה 1.00.
התה והעוגה של דלן הוטלו, ועקבותיה
של המשלחת בעלמו, עד שריבה כ. בסעה
ל"ארקדע", ושם נודע לה שבגלל אחר
של כמה שעות בסיור, האורחים ימוסר
יטר בחורה למרכז הארץ. אכזבת החברים
היתה כבה...כששמעו שגם היום מופול
התלונה אל המשלחת!

* "קבוצתו של יאיר" המסתובבת במשק
זר-מים, נהנת מן הארוחה המסורתית
שלגון כשמקבלים ארוחת עשר במועדון
וארוחת ארבע באחת הכיתות.

* אף פעם לא הובתו בכדורגל. יצו
אולי הסבירו לי איזה מין ערוב זה
לשחק בכפר-בלום? יש אנשים ועושים
את זה כל הזמן מדובר הטוב. על כל
טבים נשכרו תושבי הגליל וראו משחק
של שתי קבוצות טובות.

קבלנו סדרה של תגובות על מכתבו של ג' ורג' י הכלב:-

לאדי שלום!

קראתי את הצעותיו של ג' ורג' י לתת לכלבים לחיות בשקט, ואני חושבת שהן לא מספיק מרחיקות לפת. בכל חברה תרבותית בעולם בעל הכלב מטפל בו ואחראי לו. אבל אנחנו לא כמו כל חברה, נכון? אנחנו קבוצ. הוא נפתור את הבעיה בצורה קבוצית. נצמיד לכלבים מטפל או מטפלת - טפול משותף לכלבים.

איך הגעתי להצעה זו?

א. בעית כלי האוכל. הכלבים בדומה לילדים קטנים, לא יכולים לשטוף כלים. רק לפני מספר ימים אספתי 6 צלחות בפונה ביתו של בער כלב אחד. והערתי לשני על שמוש בנושא אוכל של מטבח הילדים. למה למסכנים להדבק במחלות המטונות של בני האדם? המטפל יעשה סבוב במשק כל יום ויאסוף את כל הכלים שאין אבי מטפיקה לאסוף ולחטא. זה ישחרר את בעלי הכלבים מדאגה מיותרת כשרובץ עליהם עול בית ספר ועבודה.

ב. קורה וקורה שהכלב חולר או לא יכול להתאפק ומשלשל (סליחה על הבטוי) על מדרגות חדר האוכל או בתוכו, ולא תמיד אפשר ליהות את המסכן, ולקדור לבעליו ואני בעצמי מבקש. אין אבי חושבת שעבודה זו בתוקף תפקידי ואני מוכנה בחפץ לב להעביר את התפקיד המטפל (או למטפלת).

ג. כל אחד יודע שכלב אוחז (ממש כמו ילד קטן) להשתעשע במים. - שלוליות סביב לבנין חדר האוכל לא חסרות, ובעיקר פופולרי אצל הכלבים בריכת הבוץ ביי המרפאה וסלון המספרה. עקבותיה מוליקות משם לכל מקום.

אבי מציעה שהמטפל (או המטפלת) הב"ל יקח אותם (כמו הפעוטים) לטיול בוקר בבדיכת השחיה המחוממת, מקום שהם רגילים לו בלאו הכי מהקיש.

ד. עומדים לרשות הכלבים רק 26 עמודים, 27 עט פסל וייצמו בכביסה לספריה. בנהיג קצת סדר. בחלק לכל כלב לפי דותק עמיד, כששמו חרוט עליו, ובעלי דותק וסוף הרשימה, יסתפקו ביותר הפיכות, בגון פינת הדואר והסלפון.

אפשר היה להמשיך, אבל הפעם אסתפק בזה. בשם להקת הכלבים המוזנחים והבלתי מחובכים,

מ י ב ה

x x x x x x x x x x

ג' ורג' י, אבי אוהבת אותך!

ולכן איבי רוצה לגרום לי ולחברה שלך תזכור. למשל: אבי לא שוכנת בכניסת מלונה של כלב כשבעל המלונה רוצה להכנס בה. בטעתי שנה שנה (בט"ו בשבט) עץ לשימושכם, במקום הנמדדים של חדר האוכל ואני לא "ביטש" כזאת שמסדרת את המסיבות שלי דווקא במקום שהחברה רוצים לעשות שמח.

אבי מאמינה בדי-קיום, וביציבו לבין עצמו הגיע הזמן שנאחת ההפגנות הרבות בחברת הכלבים תגבשו הצעה: יתנו לא רוצים להיות רכוש ציבורי אלא אתם רוצים שבעלכם יתן לכם הרגשת בית וכל הטיפול שדרוש לכם, תמורת אמורה שאפשר לתת רק לבעל אחד.

ג' ורג' י ור.

כלבים הם לא הבעיה של המזכירה בלבד אלא של כולנו: גם של בעלי הכלבים וגם של אלה הסובלים מהם. קוריתי שמאמרה של ריבי יביא לתגובה אחרת מזו שהופיעה לפני שבוע, כי בעית הכלבים הגיעה לממדים כאלה אצלנו שאין מקום להלצות או לקלות דעת בבירור. אולי השטח היחיד שיש בו מקום להלצה היא בצורה החיצונית של רוב הכלבים כאן.

עד מתי באפשר למספר הברית להראות אי-התחשבות מוחלטת למוסדות הצירוריים, לאספה ולהחלטותיה? כנראה, חבריה אלה אינם יכולים לציית אפילו להחלטות הפוסדות של הוועדה המיוחדת שהוקמה. יהיה זה ילדותי מדי לענות למאמרו של אדי בפרוטרט, אבל אם כלבו אינו יודע לקרוא שער, יש לשער שהוא כן יודע.

הבעיה בעשית יותר הריפה בחורף עם התוספות של גשם וברז. ובכן, כמו בכל חברה מתוקנת, עלינו לחפש דרך שתאפשר חופש מירבי לפרט, יחד עם התחשבות מלאה בחברה כולה, בהחלטותיה ובקיומה.

אני עומד להביא שוב לדיון את הצעתי המקורית בענין הכלבים. אני מקווה שאלה שחשבו אז שהצעתי היא קיצונית מדי יבינו הינו שאין דרך אחרת לאור המצב שהגענו אליו בימים אלה. לכל חבר מותר להחזיק כלב כמובן, אבל עליו לקשור אותו בכל שעות היממה בחדרו או על ידו. - בשטח אופן, אין לעשות כך במקומות ציבוריים. בעל כלב הרוצה לסייל עם כלבו בשטח המבורים יעשה כך כאשר הכלב קשור בחגורה. אם בעל הכלב רוצה לתת לכלבו לרוץ חופשי, הוא יוכל לעשות כך בעצמו ובנוכחותו רק מחוץ לשטח המבורים ויוביל את כלבו לשם גם בחגורה. פירוש הדבר: כלב המסומם חופשי במשק, יורחק.

מ ש ה

: : : : : : : : : : : :

עניני קליטה

בזמן האחרון הגיעו אלינו מספר פניות למועמדות ובאספות הקרובות תמליץ ועדת הקליטה על קבלת המועמדים הבאים:-

1. רובין סינגרמן - מאוהיד, ארה"ב. רובין הייתה בכפר הבטיא ב-1972 במסגרת שבת שונת. היא גבבת במקצוע ועבדה רוב הזמן בגן אצלנו (וגם בהובלת אוכל וכביסה לבתי הילדים). בכרובתה לחזור בחודש מרץ הבא. המשפחה המאמצת - משפ' שייבגדיכט.

2. ג'ון הרמץ - בן 24 - יליד בלטימור, ארה"ב. בוגר אולפן כפר הבטיא, מחזור א' 1973, שהצר ארצה באוקטובר. ג'ון סיים את לימודיו באוניברסיטה ומחזיק בתוארית בכלכלה ובולוגיה. כרגע הוא במנה עם צוות הפרדס. המשפחה המאמצת - משפ' שרק.

3. סטפני ליברביץ - בת 22 - מביר יורק, ארה"ב. סטפני באה לישראל ולכפר-הבטיא כאורחת עובדת מאוקטובר 1971 עד מאי 1972, וחזרה שנית כעולה חדשה במרץ השנה. תחילה הצטרפה לגרעין אמריקאי העושה את הכשרתו בקבוץ גבון, אבל החליטה לעבור אלינו ולבקש מועמדות. עובדת קבועה בצאן. המשפחה המאמצת - משפ' ריפקינד.

4. רוי אב - רוי עלה ארצה לראשונה עם חברי גרעין ה' ב-1959 והיה חבר במשק עד לעזיבתו בנובמבר 1966. הוא גרוש מאשתו ואב ל-2 בנות, אבל עם חזרתו לישראל לא חייב תשלום מזונות. רוי ביקר בקבוץ לפני מספר חודשים וחידש את קשריו עם חברי דביט, ועקב מלחמת יום הכיפורים חזר שנית והתגייס לצה"ל עד לשחרורו. הוא מבקש לחזור לכפר הבטיא כמועמד לקראת פסח השנה. הוא בן 37 והמשפחה המאמצת - משפ' יוסף חצור.

אדם ומחשבותיו

הולכת ומתגבשת אצלי ההרגשה שהתפישת ש"מעולט לא היה לבו טוב יותר" היתה כה מוטורית בכל שכבות העם שרק רעידת אדמה דפלומטית או אסון צבאי היה ביכולתם להסיק מעל עינינו את מסך האשליות שאפפו. המומחים למיניהם, דהם צצים כפטריות אחרי גשם, טוענים שהנחתון המהיר של מלחמת "ששת הימים" הקבה לבו תחושה שניתן לחטל אותה במכה אחת (אגב, כשההודים על אותה מלחמה - טזכרים אותה ל"טובה" בוטים לשכוח את הקרוב ל-700 הרוגים שהיו לבו: הסטימטיקאי הסמוי עושה אקסטראפולציה - ששה ימים 700 הרוגים; שמונה - עשרה ימים - כאלפיים הרוגים??!! מסתבר שהנחתון הקל לא הושג בלי אותו יחס של קרבות כבדלחמת יום הכפורים). לא בכורתי לעשות עבודת טייה למנהיגינו, אם כי קצרה רוחי ביחס לאותה עתובאים, מפרסמי מודעות, פוליטיקאים ושאר המושגים שפוסקים דין וחורצים גוול עוד לפני ישיבתה הראשונה של ועדת החקירה. אבל עולה מחשבה טרדנית שוב ושוב במוחי: לו היה קם שר הבטחון ומגייס את המלואים כל פעם שהמודיעין דווח על כוונות מלאה של המצרים והסורים - וזה קרה כמה פעמים בקיץ - היה עם דמוקרטי, קולני ובלתי סולחני זה דורש את ראשו על צלחת.

- מה פתאום מלואים יבדיקו כשהשגנו כרטיסים לקובצרט בקיסריה?
- המיליטריסט ההוא עושה את זה דווקא כשהמדבר לצאת לאירופה...
- איבני מסכימה. צריכים לעבור דירה ואתה הולך לשחק גבורים עם החבר'ה טוב.

ידידנו מעבר לגבול היו אז כה מרוצים מן הבלגון שהיו חוזרים על הטכסיס עד שהיבו מגיעים לבקורת הרוויה ביחס לדוחי מודיעין. ואם באמת היו - תוקפים ברגע שהיבו ממש מוכבים - ומדוע שיהיו כל כך טפשים - והיבו משיגים בצהרון מהיר וקל (רק? הרוגים. כל אחד יכול לבחש), היבו מגיעים לאותה טאננות כעבור שנה, שנתיים, הרוסים היו משקמים את צבאות שכבינו - הרי הם מטלמים בנפט -- והמשחק היה במשך.

מה שכן מרגיז הוא שמנהיגי אומה זו לא העזו לפנות אל העם ולומר "אנחנו מדינה שתמשיך להיות מטוכסכת עם שכנינו עד לפחות שייעלמו זוכרי מלחמת עצמאותנו מקרב הערבים. (כך היה משה שרת המבונה בהרצאה ב-1957). לכן שומה עלינו להתבזר ממותירות, להצביע דרישה בשטח החומרי, לדאוג לחברה מוצדקת בלי פערות ובללי שערוריות כלכליות". מילים קשות הן למבוגרים ומילים רכות לילדים. אני מאמין שהעם הזה היה שוב מגיב "בעטה ובשמע". שלא קם אחד כזה הוא המחדל הרציני ביותר בעיני והוא לא ייחקר.

סור זה

כיוון שצמחתה בקורת מסוימת על כתבה שכתבתי שעלולה היתה להוריד את מוראל קוראיה, בפרט של אלה שבמצארחוק מן הבית במשך המלחמה האכזרית, רצו שאנסה להבהיר באיזה גישה אני מתחם לאהוראיותו של כותב סור קבוע. כבר הסברתי ליעל ש. שקראתי את דבריה המבקרים מכלל להפגע ושאני חושב שבמידה מסוימת היה הצדק איתה, אם כי סבורני שמטק זה מוכר וידוע לבנינו וידידיו בחוץ, ואין צורך לפחד שיראו אותנו באור הלא בכור. אדרבה, בדמה לי שברוב המקרים חברתנו עולה ב"קבוציותה" בהרבה על הממוצע המצוי בתנועה הקבוצית כיום. אבל איבני מוכן לקבל את הסעון שעצם היות הסור קבוע גורם לקוראים לזהות אותו עם עמדה ושמית או בלתי רשמית של המשק או חבריו.

אני כותב בגלל דוחף פבימי - אידיפוס שמדיפוס, גישת ה"מלח הזקן" בסיר, של קולרידג' (בדגור, במילה), יצר היצירה? (טקס שם בשורות המתנגדים) - ולא מפני שמחזרים לי קו ממסדי או אנטי-ממסדי. קשה לי להאמין שאדם כמובי - אופטימיסט לרוב, נלהם עם תחנות רוח, מאמין באידיאליים שלא תמיד פופולריים היום ומתבדח לעתים ברגעים הבלתי מתאימים ביותר - מיצג משהו פדט לעצמו.

המשך-ביציור לבין עצמור...

אף בבי משפחתי לעתים מסתייגים מדברי וטולחים לי דק מפני שאבי "שייך" להם. כאן עלי להודות לרחל על הודעת האהבה שפרסמה לפני שבוע. כמו חמניה בשמש קיצית אני פורח כשאוהבים אותי. בדמה לי היה שמספר הזעמים שמתכננים להגלות אותי למכרות המלח בסדום עולה לאין שעור על אלה שנמנים ב"חברה להגנת אריק". אגב, אם יש כאלה שאספו את כל מאמרי ומעובדיי לקבל את חתימתי הבלתי קריה (פלורס טביעת ברוך) אני נמצא בחדר-אוכל כמעט כל ערב...

לג' ורג' (בתקורה שבעליו יקראו לו בלי לצבזב)

קראתי בעבין רב את מכתבך מלפני שבוע: אתה כותב לא רע בטביל כלב - מי יודע, אם קיטינג'ר יכול לקבל פרס בובל לשלום אולי תזכה בפרס בובל לספרות. אני מקווה שתקבל את דברי בהבנה כי אפשר לומר שכמה מידי הם כלבים. אבל למרות שאתה משחק עם הבריק (אבי שומע את המשחק שלכם לפעמים במרחק של - קילומטר) והילדים משתגעים מכך (קובץ - אבי משגע ילדים כל יום) רצוי שתבין כמה דברים. כשאתה וכמה מחבריך שגודלם הממוצע הוא זה של סוס צעיר ושקולם שייך לכלי הנחרשת של התזמורת הפילהרמונית "משחקים" על מדרגות חדר האוכל זה לא תמיד מתקבל בהבנה ע"י הבריות. לא פעם ראיתי אמיצים מטפסים על קירות שכעדר של "ידידנו בעלי ארבע רגליים" דהר במורד המדרגות. ולמרות שאבי יודע ואתה יודע שכלב, שביגש בפה פערור ושניים בוספות ריר ללקק ידו המלטפת של פעוט, אינו מתכוון לבלוע את כל היד אבל הפעוט אינו יודע את זה. ביחס לשעות שאתה והחבר'ה צריכים להיות בבית אני רוצה להדגיש שאבי די מבין אותך: גם אני לא יכולתי להסתדר עם שעוניי עד לגיל ארבע אבל איך אמרו חז"ל "קשה להיות כלב - במיוחד כלב יהודי". ואם ביתן ליעץ לך ביחס לבעית המחסור בנבות כפי שאתה מכנה את מצוקת קהילת הכלבים בעדיבות שרק מאפיינת כלב בעל חבור: הפתרון הוא "סובלימציה". במילים אחרות - מקלחות קרות והתעסקות בספורט. אני משוכנע שהילויים יתנו לכם להתאמן באמובי כדורגל.

לסיום, שאב עידוד מן המחשבה שכל עוד שבעליך מוכנים לחטט בפח אשפה וחרט בפט לא משפיע יותר מדי עליך לא רע להיות כלב.

בידידות והבנה

א ר י ק

אנו מדפיסים את החוזר הנ"ל שהתקבל מועדת המשק של האחד, מפני העבין הכללי שיש בו לכל הצבור.

שמואל ח.

בדיונים שקימנו בועדת המשק ב"אחד" בנושא הצידון הועלו מספר נושאים הדורשים התיחסות שונה מהמקובל לגבי הדיונים השנתיים, וברצוני להעלותם בפניכם.

הנחה כללית

שנת תשל"ד עלולה להיות שנה קשה לגבי הרווחיות שהיתה במשקיננו בשנת תשל"ג. המחסור בכח אדם בעקב המלחמה וגיוטי המילואים במשך השנה יגרמו לצמצום ניכר ביכולת הניהול והביצוע בענפים השונים.

המחסור בתובלה יימשך לפחות מספר חדשים ויגרור במספר ענפים האטה לא מבוטלת (ענף הבבין והמחצבות).

בהקשר לאמור לעיל על פעילי המשקים להציע בפני ציבור החברים את תכנית המשק לתשל"ד מושתתת על העקרונות הבאים:-

(1) הגברת הייצור. יש לשאוף בכל מחיר, למרות הקשיים הקיימים, להרחיב את הייצור בתנאים הקיימים (ללא השקעות), אם ע"י תוספת שעות עבודה וגיוסים ואם ע"י ניצול יותר יעיל של עבודת הילדים שהפליאה את כולנו בשעות הקשות של המלחמה. בד בבד עם המאמץ בנושא העבודה, יש ענין חיוני להקטין ולצמצם את העבודה השכירה בצורה דרסטית.

(2) צמצום אפקטיבי בתקציבי אחזקת אדם - פעולות להסכון הן בלתי נמנעות בשנה זו והן חלות על המגזר היצרני והן על הצרכני. לגבי סעיפי אחזקת אדם סוכם בועדה הכלכלית של ה"ברית" להציע את הסעיפים:-

- א. הלבשה
- ב. בופש
- ג. ריהוט
- ד. בטיחות לחו"ל
- ה. לימודים

כסעיפים שביתן לצמצם בשנה זו, ובהלקם (בופש, חו"ל) אף לדחותם לשנת תשל"ה. הערך הצפוי להסכון בסעיפים אלה הוא כ-300 לוי/חבר לעומת ההצעה הקודמת של הברית לשנת תשל"ד. בנוסף לכך הטעיפים של כלכלה, מים, חשמל ודלק בעקב ההתיקרויות הספציפיות שלהם דורשים שינוי בנהגים הן בשימוש והן במעקב כדי להבטיח מפני החריגות שיכולות להיות הרות אסון במספר משקים. אשר לסעיף היציאה ללמודים גבוהים, כדאי היה לחשוב מחדש על דחיית היציאה ללמודים בשנה זו (למטרות אישיות) לגבי חלק מהחברים. הן כדי להקטין את מצוקת כח האדם והן להקטנת ההוצאה בסעיף זה.

(3) השקעות - היות והיתרה הכספית שתעמוד לרשות המשקים למימון עצמי של ההשקעות בתשל"ד תהיה מצומצמת, בעקבות המלוות מחובה ומרצון וכתוצאה מההתיקרויות הצפויות, יש לחשוב בהתאם לכך את תכנית ההשקעות. מוצע לכן להחליט על תכנית השקעות כוללת שנתית, אך מחולקת לשני מועדים.

א. במועד הקרוב (3-5 חדשים) יעמדו לביצוע רק ההשקעות ההכרחיות טעומדות להניב פירות עוד בשנה זו. יש להבטיח שהמקורות לכך יהיו ראליים ללא סיכון של תחזיות על מימון מוסדי שאיננו מובטח כרגע.

ב. במועד מאוחר יותר כאשר יתבהר המצב לגבי פעילות המוסדות האשראים, תידון יתרת תכנית ההשקעות (בערך בחודש מאי 74).

כל האמור לגבי דחייה בנושא ההשקעות אינו מתיחס רק להשקעות צרכניות שבאות להעלות את רמת החיים כגון הרחבת דירות, אלא גם להשקעות לרווחה בענפים היצרניים. לעומת זאת נושא השיכון צריך להמשיך להתבצע כהי להבטיח את הגדלת אפשרות הקליטה. נושא בוסף המחייב תשומת לב הוא ההשקעות הבטחוניות שהזמן גרמן ואין מנוס מהן, גם אם אין מימון מלא הנראה לעין בטווח הקצר. להערכתנו צבור החברים במשקים מודע למצב הקשה שאנו בתוכם בו, ונכון יהיה ליטול על עצמו את כל המתחייב בשעה זו.